

עמ"ת 59599/09/22 - ש.א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 59599-09-22 א' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת עפרה אטיאס
העורר ש.א

נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט א' קאופמן) מיום 21.9.22 במ"ת 56095-02-22.
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות סמים לפי סעיפים 6, 7(א), 7(ג) רישא ו- 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וכן עבירת גניבת חשמל לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בד בבד, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.
3. בהחלטת בית המשפט קמא מיום 24.2.22 נקבע כי העורר ישוחרר ממעצרו בערובה בתנאים המגבילים הבאים: הפקדת עירבון בסך של 5,000 ₪, חתימה על ערבות עצמית בסך של 50,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור, וחתימת המפקחים: ב.ש.א.מ.ו.א.ח.א על ערבות צד ג' כל אחד ע"ס של 25,000 ₪. נקבע כי המפקחים יתלוו לעורר בכל שעות היום כך שלפחות אחד מהם ישהה בקרבתו בכל עת ויוודא כי אינו מבצע עבירת סמים כלשהי, ועל כל הפרה ידווח המפקח למשטרה מיידית.
4. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר. ביום 25.2.22 התקיים דיון בערר, וכב' השופט ס' ג'יוסי קיבל את הערר באופן חלקי, והורה על עיבוי התנאים המגבילים והוספת התנאי כי העורר ישהה במעצר בית מלא.
5. בדיון בתיק העיקרי (ת"פ 56032-02-22) לפני כב' השופטת, ס' הנשיא, א' קנטור, שהתקיים ביום 6.4.22, הודה העורר בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו במסגרתו. העורר הופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו לפני שמיעת הטיעונים לעונש, שנקבעה ליום 15.9.22.
6. העורר פנה לבית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר שבה עתר לבטל את תנאי שחרורו בערובה. בקשת העורר התקבלה באופן חלקי ביום 1.5.22, כאשר בית המשפט קמא התיר לעורר לצאת

ממעצר הבית בימים א'-ו', החל מהשעה 07:00 ועד לשעה 16:00, תוך שנקבע כי בכל שעות היום, בבית או מחוצה לו, יהא על העורר להיות מלווה על ידי אחד ממפקחיו.

7. בהמשך פנה שירות המבחן לבית המשפט קמא בהליך העיקרי, בבקשה לדחיית המועד להגשת התסקיר. כב' השופטת קנטור נעתרה לבקשה ודחתה הן את המועד להגשת התסקיר והן את המועד לטיעונים לעונש (ליום 29.1.23).

8. בעקבות הדחייה, פנה העורר בבקשה נוספת לעיון חוזר, וביקש את ביטול התנאים המגבילים. ביום 12.9.22 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בה צוין כי בנסיבות הדחייה, דומה כי מן הראוי שהמשיבה תסכים להקלה בתנאי השחרור, והפנה את הצדדים להגעה להסכמה.

9. הואיל והצדדים לא הצליחו להגיע להסכמה, התקיים ביום 20.9.22 דיון שבמהלכו עתר ב"כ העורר להותיר את העורר במעצר בית לילי בלבד. במהלך הדיון הצהירה המשיבה כי תסכים להוספת שעות, כך שיותר לעורר לצאת את ביתו בימים א'-ו' בין השעות 07:00 עד 18:00.

10. ביום 21.9.22 דחה בית המשפט קמא את בקשת העורר להותירו במעצר בית לילי בלבד, ובמסגרת החלטתו מושא הערר שלפניי, הרחיב בית המשפט קמא את חלון היציאה ממעצר הבית, כך שהמשיב יהא רשאי לצאת את ביתו בכל ימות השבוע בין השעות 07:00 עד 18:00. בית המשפט קמא הוסיף כי ככל שיציע העורר מקום עבודה שיוכל לקלוט אותו ולפקח עליו במהלך שעות העבודה, יוכל להגיש בהמשך בקשה לאפשר זאת, וככל שיימצא כי מדובר בפקוח הולם, דומה, מבלי לקבוע מסמרות, כי ניתן יהיה להיעתר לבקשה.

11. **העורר טען בכתב הערר שלפניי** כי בית המשפט קמא שגה בדחותו את בקשת העורר להותירו במעצר בית לילי בלבד. זאת, מן הטעמים הבאים:

א. לעורר שלושה ילדים קטינים אשר שניים מהם בעלי צרכים מיוחדים ובשל התנאים המגבילים שהוטלו על העורר, נמנע טיפול הולם לילדים שעה שאשת העורר היא המפרנסת היחידה של המשפחה כיום, לצד היותה המפקחת העיקרית על העורר שעליה ללוותו לעבודתו בשעות היציאה ולהיות עמו בשעות מעצר הבית, כך שמוטל עליה עומס רב. למשפחתו הגרעינית של העורר אין כמעט עזרה מצד המשפחה המורחבת שעה שאביו של העורר שגם הוא מפקח עליו, הינו מבוגר וחולני, ויתר בני משפחתו של העורר אינם מתגוררים בסמוך אליו, ואילו משפחתה של אשת העורר איננה מתגוררת בארץ.

ב. העורר נטל אחריות מלאה למיחוס לו, והמסוכנות אינה קיימת עוד. העורר מעוניין לחזור למוטב, ואף הגיע להסדר חוב עם חברת החשמל אשר במסגרתו שולם סך של 60,000 ₪. בכל התקופה שחלפה, העורר לא הפר את אמון בית המשפט והקפיד למלא אחר כל התנאים.

ג. העומס על שירות המבחן המביא לדחייה מצטברת של שנה בהגשת תסקיר, אינו צריך לעמוד לעורר לרועץ. העורר נשלח לתסקיר על מנת שיהיו לבית משפט קמא בהליך העיקרי, כלים לגזור את העונש הראוי לעורר בנסיבותיו.

ד. אשר על כן, אין סיבה להותרתם על כנם של התנאים המגבילים, המהווים מקדמה על חשבון העונש. יש

להורות על ביטולם של התנאים המגבילים בעניינו של העורר, למעט מעצר בית לילי.

12. ביום 3.10.22 התקיים דיון בערר. **ב"כ העורר טען בדיון** כירוב היום העורר יושב בבית שעה שהמפקחים הם אשתו העובדת בין השעות 08:30 - 18:00, ואביו בן 83 שיכול לפקח רק בתוך הבית. הובהר כי הטעם העומד מאחורי הבקשה להסרת הפיקוח הוא חיפוש עבודה הואיל ואביו של העורר אינו יכול להתלוות אליו. ב"כ העורר טען כי יש לשחרר את העורר מפיקוח ברוב שעות היום לאור דחיית מועד הגשת התסקיר והיות העורר תחת תנאים מגבילים מזה 8 חודשים. ב"כ העורר הוסיף כי פניו של העורר לשיקום, וכי לאחר תקופה ארוכה של אי הפרה, ניתן לבוא לקראת העורר (שאינו לו מקצוע) כך שיוכל לצאת ולחפש עבודה ללא פיקוח.
13. **ב"כ המשיבה טען בדיון** כיהחלטת בית המשפט קמא, סבירה, מאוזנת, התייחסה למכלול הנתונים והנסיבות של התיק ושל העורר, ועל כן יש לדחות את הערר. נטען כי מדובר בנאשם שהודה והורשע בעבירות סמים, לגביהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, והכלל בעניין זה, הוא מעצר עד תום ההליכים. לטענת ב"כ המשיבה, אין לעורר להלין על התנאים המקלים להם זכה פעמיים, במיוחד כשאין כל עילה או נסיבה המכניסה אותו תחת הכותרת "חלופי זמן" או "שינוי נסיבות", וכאשר הבקשה לעיון חוזר הוגשה לאחר ההודאה וההרשעה.
14. לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי ביום 3.10.22, שוכנעתי כי דין הערר להידחות.
15. החלטת בית המשפט קמא סבירה, מאוזנת, נכונה, מיטיבה עם העורר, ואין מקום להתערב בה.
16. במהלך הדיון בערר הובהר כי בניגוד לאמור בערר, ההקלות אינן מתבקשות על רקע הצורך לטפל בילדים בעלי הצרכים המיוחדים, אלא בשל העובדה שמכל המפקחים שהוצעו על ידי העורר בתחילת הדרך, נותרו (מלבד רעייתו שעובדת) רק אביו המבוגר, בן ה- 83, של העורר שאינו יכול להסתובב עם העורר במהלך היום בחיפושיו אחר עבודה.
17. אף אם אניח לטובת העורר כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה לאחר הודאתו והרשעתו הרי שלשינוי בנקודת איזון זו כבר ניתן ביטוי בהחלטה מיום 1.5.22 ואף על פי כן הלך בית המשפט קמא, כברת דרך נוספת לטובת העורר, בהסכמת המשיבה.
18. משמעות קבלת הערר היא הסרת פיקוח על העורר במהלך כל שעות היום והערב, ולכן לא ניתן להסכים בשים לב לעבירות שביצע העורר, עבירות סמים, שלא לצריכה עצמית, שמסוכנות סטטוטורית בצידן.
19. צר לי שהעיכוב בקבלת התסקיר פוגע בעורר, ואף יש להצר על כך שאין בנמצא מפקחים נוספים שמוכנים לפקח על העורר ואולם על בית המשפט לשים לנגד עיניו את המסוכנות הנשקפת מן העורר, ולכן לא די בעיכוב בהגשת התסקיר, בשלב זה, כדי להצדיק הסרת הפיקוח על העורר.
20. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.